

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, நீங்கள் 21 பிறவிகளுக்கு இராச்சியம் என்ற ஆஸ்தியைக் கோருவதற்கும், அசைக்க முடியாததும் பிரிவினையற்றதுமான இராச்சியத்தின் அதிபதிகள் ஆகுவதற்குமான அத்தகைய மேன்மையான செயல்களைச் செய்வதற்கு உங்களுக்குக் கற்பிப்பதற்காகவே தந்தை வந்துள்ளார்.

கேள்வி: இல்லறத்தவர்களின் எந்த நம்பிக்கை சந்நியாசிகளின் நம்பிக்கையிலிருந்து மிகவும் வேறுபட்டுள்ளது?

பதில்: கடவுள் நிச்சயமாக ஏதோ ஒரு வடிவத்தில் வருவார் என்று இல்லறத்தவர்கள் நம்புகின்றார்கள். ஆனால் சந்நியாசிகளோ பிரம்ம தத்துவத்தை நினைவு செய்வதன் மூலம் தாம் அதனுடன் இரண்டறக் கலந்துவிட முடியும் என்று நம்புகின்றார்கள். எவருமே பிரம்மதத்துவத்துடன் இரண்டறக் கலப்பதில்லை என்று தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார். ஆத்மாக்கள் அமரத்துவமானவர்கள் என்பதால் அவர்களால் எவ்வாறு எதனுடனாவது கலக்க முடியும்? கடவுள் வரும்போது, அவர் நிச்சயமாக உங்களுக்கு ஓர் ஆசிரியராக இருந்து கற்பித்தல்களைக் கொடுக்கின்றார். அவர் தூண்டுதல்கள் மூலம் உங்களுக்கு ஞானத்தைக் கொடுப்பதில்லை.

பாடல்: உங்களைக் கண்டுகொண்டதால், நாங்கள் முழு உலகையும் கண்டுகொண்டோம். பூமி, வானம் அனைத்தும் எங்களுக்கே சொந்தம்.

ஓம் சாந்தி. இனிமையிலும் இனிமையான ஆன்மீகக் குழந்தைகள் பாடலைச் செவிமடுத்தீர்கள். ஆன்மீகக் குழந்தைகள் மாத்திரமே ‘பாபா!’ என்று கூறுகிறார்கள். எல்லையற்ற தந்தை எல்லையற்ற சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கின்றார். அதாவது அவரே ஆத்மாக்கள் அனைவருக்கும் தந்தை என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். ஆத்மாக்களான, எல்லையற்ற குழந்தைகள் அவரை நினைவு செய்கின்றார்கள். அவர்கள் ஏதாவது ஒரு வகையில் அவரை நினைவு செய்கின்றார்கள். எவ்வாறாயினும், பரமாத்மாவான பரமதந்தையிடமே தாம் இராச்சியத்தைப் பெறவேண்டும் என்பதை அவர்கள் அறியாதுள்ளனர். தந்தையிடமிருந்து நீங்கள் பெறுகின்ற சத்தியபுக உலக இராச்சியம், ஆட்ட அசைக்க முடியாததும் பிரிவினை அற்றதும் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அந்த இராச்சியம் 21 பிறவிகளுக்கு நிரந்தரமாக எங்களுடன் நிலைத்திருக்கும். எங்கள் இராச்சியம் முழு உலகிலும் வியாபித்திருக்கும், அதனை எங்களிடமிருந்து எவராலும் அபகரிக்க முடியாது. அதனை எவராலும் கொள்ளை அடிக்கவும் முடியாது. அங்கே ஒரேயொரு தர்மமே இருப்பதால், எங்கள் இராச்சியம் அசைக்க முடியாததாகும். அங்கே பிரிவுகள் இருக்கமாட்டாது. அந்த இராச்சியம் பிரிவினையற்றது. குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பாடலைச் செவிமடுக்கும்போது, உங்கள் புத்தி உங்கள் இராச்சியத்தின் போதையில் இருக்க வேண்டும். அத்தகைய பாடல்களை உங்கள் வீடுகளில் நீங்கள் வைத்திருந்தால் உங்களால் உடனடியாகத் தந்தையையும் ஆஸ்தியையும் நினைவு செய்ய முடியும். நீங்கள் தந்தையின் நினைவின் போதையைத் தரக்கூடிய பாடல்களைச் செவிமடுக்க வேண்டும். உங்களுடைய அனைத்தும் மறைமுகமானதாகும். முக்கிய பிரமுகர்கள் அதிகளவு பகட்டுடன் இருக்கின்றார்கள், உங்களிடம் எந்தப் பகட்டும் இல்லை. பாபா பிரவேசிக்கின்றவர் தன்னைப் பற்றிய எப்பகட்டும் இல்லாமல் இருப்பதை நீங்கள் பார்க்கின்றீர்கள். அவர் முன்னர் அணிந்த ஆடைகள் போன்றவற்றையே தொடர்ந்தும் அணிகின்றார். எங்கள் இராச்சிய பாக்கியத்தைக் கொடுப்பதற்காகவே பாபா இவருக்குள் பிரவேசித்துள்ளார் என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்கு உங்கள் புத்தியை நீங்கள் பயன்படுத்தவேண்டும். இவ்வுலகில் உள்ள மனிதர்கள் அனைவரும் சரீர உணர்வினால் அதர்மமாகச் செயற்படுவதையும் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். ஆகையாலேயே அவர்கள் விவேகமற்றவர்கள் என அழைக்கப்படுகின்றார்கள். அனைவரது புத்தியும் பூட்டப்பட்டுள்ளது. நீங்கள் மிகவும் விவேகம் நிறைந்த, உலகின் அதிபதிகளாக இருந்தீர்கள். மாயை இப்பொழுது உங்களை முற்றிலும் விவேகமற்றவர்களாகவும், பயனற்றவர்களாகவும் ஆக்கிவிட்டாள். தந்தையிடம் செல்வதற்காக மக்கள் பல யாகங்களை வளர்ப்பதுடன், தபஸ்யா போன்றவற்றையும் செய்கின்றார்கள், ஆனால் அவர்களுக்கு எதுவும் கிடைப்பதில்லை. எப்பேறுகளையும் பெறாது, அவர்கள் தொடர்ந்தும் அலைந்து திரிகின்றார்கள். எவருக்கும் கடவுளைத் தெரியாது. அவர்கள் வெறுமனே அவர் சர்வவியாபி என்று கூறுகின்றார்கள். அது முற்றிலும் பிழையாகும். சிலர் ‘தந்தை’ என்ற வார்த்தையைக் கூறினாலும், கூறவேண்டும் என்பதற்காகவே அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். அவர் பரமாத்மாவான பரமதந்தை என்பதை அவர்கள் உண்மையிலேயே புரிந்துகொண்டிருந்தால், அவர்களின் புத்தி பிரகாசிக்க ஆரம்பித்திருக்கும். தந்தை சுவர்க்கம் என்ற உங்கள் ஆஸ்தியை உங்களுக்குக் கொடுக்கின்றார். அவர் தந்தையான சுவர்க்கக் கடவுள் ஆவார். எனவே, நாங்கள் ஏன் கலியுக நரகத்தில் அமர்ந்திருக்க வேண்டும்? இப்பொழுது தம்மால் எவ்வாறு முக்தியையும் ஜீவன் முக்தியையும் பெறமுடியும் என்பது எவரது புத்திக்கும் எட்டுவதில்லை. இப்பொழுது நீங்கள் புரிந்துணர்வைப் பெற்றிருக்கின்றீர்கள். அது புதிய உலகமாகவும் புதிய பாரதமாகவும் இருந்தபோது, எங்கள் இராச்சியமாக இருந்தது என்பதை பாபா எங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்தியுள்ளார். ஒரு வழிகாட்டலும், ஒரு மொழியும் இருந்ததுடன், ஒரு சக்கரவர்த்தியும் சக்கரவர்த்தினியும் மாத்திரமே இருந்தார்கள். சத்திய யுகத்தில் சக்கரவர்த்தியும் சக்கரவர்த்தினியும் இருக்கின்றார்கள், திரேதா யுகத்தில் அரசன், அரசி இருக்கின்றார்கள். பின்னர், துவாபர யுகத்தில் பாவப்பாதை ஆரம்பிக்கும்போது, அனைத்தும் அவரவர் கர்மத்திலேயே தங்கியுள்ளது. ஒவ்வொரு ஆத்மாவும் தனது கர்மத்திற்கு ஏற்பவே தனது சரீரத்தை நீக்கி, இன்னொன்றை எடுக்கின்றார். தந்தை கூறுகிறார்: நீங்கள் தொடர்ச்சியாக 21 பிறவிகளுக்கு இராச்சியத்தைப் பெறத்தக்க செயல்களைச் செய்வதற்கே நான் இப்பொழுது உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றேன். அங்கும் உங்களுக்கு ஒரு லௌகீகத் தந்தை இருந்தபோதிலும், உங்கள் இராச்சியத்திற்கான ஆஸ்தியை நீங்கள் எல்லையற்ற

தந்தையிடமிருந்தே பெறுகின்றீர்கள் என்ற ஞானம் உங்களுக்கு இருப்பதில்லை. துவாபரயுகத்தில் இராவண இராச்சியம் ஆரம்பமாகும்போது, உறவுமுறைகள் விகாரத்தின் அடிப்படையிலேயே உள்ளன. அப்பொழுது நீங்கள் செய்த செயல்களிற்கான பலனையே பெறுகின்றீர்கள். தேவர்கள் பாவப்பாதையில் செல்ல ஆரம்பிக்கும்போது சத்திய யுகத்தின் அனைத்தும் முடிவடைகின்றது. அதன் பின்னர் உங்கள் கர்மக் கணக்கிற்கு ஏற்ப நீங்கள் இன்னொரு பிறவியை எடுக்கின்றீர்கள். பாரதத்தில், பூஜிக்கத் தகுதிவாய்ந்த அரசர்களும், பூஜிக்கின்ற அரசர்களும் இருந்தார்கள். சத்திய யுகத்தில், அரசன், அரசி பிரஜைகள் அனைவருமே பூஜிக்கத் தகுதிவாய்ந்தவர்கள் ஆவார்கள். பின்னர், துவாபர யுகத்தில் பக்தி ஆரம்பிக்கும்போது, அரசன், அரசி, பிரஜைகள் அனைவருமே பூஜிப்பவர்கள் ஆகுகின்றார்கள். மகத்தான சூரிய வம்ச அரசர்கள் பூஜிப்பவர்கள் ஆகும்போது, அவர்கள் வைசிய வம்சத்தினர் ஆகுகின்றார்கள். நீங்கள் இப்பொழுது விகாரமற்றவர்கள் ஆகுகின்றீர்கள். அதற்கான வெகுமதி 21 பிறவிகளுக்குத் தொடர்கின்றது, அதன் பின்னர் பக்தி மார்க்கம் ஆரம்பமாகின்றது. பூஜிக்கத் தகுதிவாய்ந்த தேவர்களாக இருந்த அனைவருக்கும் அவர்கள் ஆலயங்களைக் கட்டி, அவர்களை வழிபடுகின்றார்கள். இது பாரதத்தில் மாத்திரமே இடம்பெறுகின்றது. தந்தை கூறுகின்ற இந்த 84 பிறவிகளுக்கும் கதை பாரத மக்களுக்கே பொருந்தும். ஏனைய சமயத்தினர் பின்னரே வருகின்றார்கள். அதன் பின்னர், அவர்களின் எண்ணிக்கை படிப்படியாக அதிகரிக்கும்போது, அவர்களில் பலர் உள்ளனர். தேவர்கள் பல்வேறு சம்பிரதாயங்களைக் கொண்டிருந்தார்கள். அவை பாரதத்தைச் சேர்ந்த குருமார்கள் கொண்டிருந்த சம்பிரதாயங்கள் அல்ல. அரைக் கல்பத்தின் பின்னர், இராவண இராச்சியம் ஆரம்பிக்கும்போது, சம்பிரதாயங்கள் அனைத்தும் மாற்றமடைந்து, பூஜிக்கத் தகுதிவாய்ந்தவர்கள் பூஜிப்பவர்கள் ஆகுகின்றார்கள். முதலில், அவர்கள் கலப்படமற்ற சிவனின் வழிபாட்டை மாத்திரமே கொண்டிருந்தார்கள். முதலில் சிவனுக்கும் பின்னர் இலக்ஷ்மி நாராயணனுக்கும் ஆலயங்கள் கட்டினார்கள். ஒருவர் இலக்ஷ்மி நாராயணனுக்கு ஆலயம் ஒன்றைக் கட்டியவுடன், அதைப் போன்று இன்னொருவரும் கட்டுகின்றார். அதன் பின்னர் இராமருக்கும் சீதைக்கும், பின்னர் கலியுகத்தில் கணேசர், அனுமன், சண்டிகா தேவி போன்ற வெவ்வேறு தேவர்களின் விகிரதங்களைத் தொடர்ந்தும் உருவாக்குகிறார்கள். அந்த சம்பிரதாயங்கள் பக்தி மார்க்கத்திற்கு தேவையாகும். விதை சின்னஞ்சிறியதாக இருந்தாலும், அதன் மூலம் வளர்கின்ற மரம் மிகவும் பெரிதாக உள்ளது. அதைப் போன்றே, பக்தியும் அதிகளவு விரிவடைகின்றது. அவர்கள் பல சமய நூல்களை உருவாக்கியுள்ளார்கள். தந்தை குழந்தைகளாகிய உங்களிடம் கூறுகின்றார்: பக்தி மார்க்கத்திற்கான அந்த சம்பிரதாயங்கள் அனைத்தும் முடிவடைய வேண்டும். இப்பொழுது தந்தையான என்னை நினைவு செய்யுங்கள்! பக்தியின் செல்வாக்கு அதிகளவு உள்ளது. அது மிகவும் அழகானது. அவர்கள் நடனங்கள், நாடகங்கள், பக்திப் பாடல்கள் போன்றவற்றிற்காக அதிகம் செலவழிக்கின்றார்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: இப்பொழுது தந்தையான என்னையும் உங்கள் ஆஸ்தியையும் மாத்திரம் நினைவு செய்யுங்கள்! உங்கள் ஆதிசனாதன தர்மத்தை நினைவு செய்யுங்கள்! நீங்கள் பிறவி பிறவியாக பல வகையான பக்தியில் ஈடுபட்டிருந்தீர்கள். இல்லற தர்மத்தைச் சேர்ந்தவர்களே பக்தி செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். சந்தியாசிகள் பக்தி செய்வதில்லை. யாகம் வளர்த்தல், தபஸ்யா செய்தல், தான தர்மம் செய்தல், யாத்திரை செல்லுதல் போன்ற அனைத்தும் இல்லறத்தினரின் செயற்பாடுகளே அன்றி சந்தியாசிகளினுடையது அல்ல. அவர்கள் துறவறப் பாதையைச் சேர்ந்தவர்கள். தமது குடும்பத்தையும் வீட்டையும் விட்டுச் சென்று, காடுகளில் வாழ்ந்துகொண்டு பிரம்ம தத்துவத்தை நினைவு செய்வதே அவர்களது வழக்கமாகும். அவர்களிடம் தத்துவங்களினதும், பிரம்ம தத்துவத்தினதும் ஞானம் உள்ளது. அவர்கள் அந்த ஒளித் தத்துவத்தை (பிரம்ம தத்துவத்தை) கடவுள் என்று கூறுகின்றார்கள். பாரத மக்கள் ஆதியில், ஆதிசனாதன தேவிதேவதா தர்மத்தையே சேர்ந்தவர்கள், ஆனால் அவர்கள் இந்துஸ்தானில் வாழ்வதால் தம்மை இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எனக் கருதுகின்றார்கள். அவ்வாறே, சந்தியாசிகள் தத்துவங்களை அதாவது ஆத்மாக்களின் வசிப்பிடத்தை கடவுள் எனக் கருதுகின்றார்கள். அவர்கள் பிரம்ம தத்துவத்தை நினைவு செய்கின்றார்கள். உண்மையில், சந்தியாசிகள் சதோபிரதானாக இருக்கும்போது, அவர்கள் காடுகள் போன்றவற்றிற்குச் சென்று அமைதியாக வாழ்கின்றார்கள். அவர்கள் பிரம்ம தத்துவத்துடன் இரண்டறக் கலக்கப் போகின்றார்கள் என்றில்லை. தந்தை கூறுகின்றார்: அது அவர்களின் பொய்யான ஞானமாகும். அந்தத் தத்துவத்துடன் எவராலும் இரண்டறக் கலக்க முடியாது. ஆத்மாக்கள் அழியாதவர்கள் என்பதால் அவர்களால் எதனுடனும் எவ்வாறு இரண்டறக் கலக்க முடியும்? பக்தி மார்க்கத்தில் அவர்கள் தொடர்ந்தும் அதிகளவு பிரயத்தனம் செய்கின்றார்கள். அதன் பின்னர் கடவுள் ஏதாவது ஒரு வடிவம் எடுத்து நிச்சயமாக தம்மை வந்து சந்திப்பார் என்று கூறுகின்றார்கள். இப்பொழுது, யார் கூறுவது சரியாகும்? பிரம்ம தத்துவத்துடன் தாம் யோகம் செய்து அதனுடன் இரண்டறக் கலப்போம் என்று அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். கடவுள் ஏதோ ஒரு வடிவத்தில் வந்து தூய்மையற்றவர்களைத் தூய்மையாக்குவார் என்று இல்லறத்தவர்கள் கூறுகின்றார்கள். அவர் மேலே இருந்தவாறு தூண்டுதல்களின் மூலம் கற்பித்தல்களைக் கொடுப்பார் என்றில்லை. ஓர் ஆசிரியர் வீட்டிலிருந்து தூண்டுதல்கள் கொடுக்க முடியுமா? தூண்டுதல்கள் மூலமாக எதுவும் நடப்பதில்லை. சங்கரரின் தூண்டுதல்களின் மூலம் விநாசம் இடம்பெறுவதாகக் கூறப்பட்டபோதிலும், அதுவும் நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் ஏவுகணைகள் போன்றவற்றை தயாரித்துள்ளார்கள். தூண்டுதல்கள் என்ற கேள்விக்கே இடமில்லை. கடவுளின் தூண்டுதல்களுக்கு ஏற்பவே அனைத்தும் நடக்கின்றது என்று மக்கள் கூறுகின்றார்கள், அல்லது சங்கரர் கண்களைத் திறந்தபோது பிரளயம் ஏற்பட்டது என்று அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். அவை அனைத்தும் கதைகளாகும். அவற்றின் அர்த்தத்தை அவர்கள் சற்றேனும் அறியாதிருக்கின்றார்கள். நீங்கள் ஒருவரின் ஆலயத்திற்குச் செல்லும்போது, அவர்கள் பாடல்கள் பாடுகின்றார்கள், ஆனால் அவர்கள் தாம் பாடும் பாடல்களின் அர்த்தத்தை

அறியாதுள்ளார்கள். தமது மூத்தோரின் புகழை அவர்கள் அறியாதுள்ளார்கள். அவர்கள் தமது சமய ஸ்தாபகரை தமது குருவென்று கூறுகின்றார்கள். உண்மையில், அவரை குருவென்று அழைப்பது தவறாகும். கிறிஸ்து ஒரு குருவல்ல. அவர் ஒரு சமயத்தை ஸ்தாபிப்பவர். சற்கதியை அருள்பவரே ஒரு குரு ஆவார். அவர்கள் தமது சமயங்களை ஸ்தாபிக்க வருகின்றார்கள். அவர்களின் வம்சத்தவர்கள் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து வருகின்றார்கள். அவர்கள் எவருக்கும் சற்கதி அருள்வதில்லை. ஆகையால் அவர்களை ஏன் குரு என்று அழைக்க வேண்டும்? ஒரேயொரு குருவே உள்ளார், அவர் அனைவருக்கும் சற்கதி அருள்பவர் என்று அழைக்கப்படுகின்றார். தந்தையான கடவுள் மாத்திரமே வந்து அனைவருக்கும் சற்கதி அருள்கின்றார். அவர் அவர்களுக்கு முக்தியையும் ஜீவன்முக்தியையும் அருள்கின்றார். அவரை எவராலும் நினைவு செய்யாதிருக்க முடியாது. மக்கள் ஒரேயொரு தந்தையை நினைவு செய்து, கூறுகின்றார்கள்: ஓ கடவுளே! ஓ ஈஸ்வரரே! ஏனெனில் அவரே அனைவருக்கும் சற்கதியை அருள்பவர் ஆவார். தந்தை விளங்கப்படுத்துகிறார்: அவை அனைத்தும் படைப்புக்கள். நான் மாத்திரமே தந்தையும் படைப்பவரும் ஆவேன். ஒரே ஒரு தந்தையே அனைவருக்கும் சந்தோஷத்தையும் ஆஸ்தியையும் கொடுக்கிறார். ஒரு சகோதரரால் இன்னொரு சகோதரருக்கு ஆஸ்தியைக் கொடுக்க முடியாது. ஓர் ஆஸ்தியானது எப்போதும் தந்தையிடமிருந்தே பெறப்படுகிறது. நான் அனைத்து எல்லையற்ற குழந்தைகளுக்கும் எல்லையற்ற ஆஸ்தியைக் கொடுக்கிறேன். இதனாலேயே அனைவரும் என்னை நினைவு செய்கின்றனர்: ஓ கடவுளே, என்னை மன்னித்துவிடுங்கள்! அவர்கள் எதனையும் புரிந்து கொள்வதில்லை. தந்தை கூறுகின்றார்: அவர்கள் அழைத்தார்கள் என்பதால் நான் வரவில்லை, அது நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. நான் வருகின்ற எனது பாகமும் நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. எண்ணற்ற சகல சமயங்களும் அழிக்கப்பட்டு ஒரேயொரு தர்மம் ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டும். கலியுகம் அழிக்கப்பட வேண்டும். சத்தியயுகம் ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டும். நான் எனக்குரிய நேரத்தில் நானாகவே வருகின்றேன். இந்த பக்தி மார்க்கத்தின் பாகமும் நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பொழுது பக்தி மார்க்கத்தின் பாகம் முடிவடைய உள்ளதால், நான் வந்துள்ளேன். பாபா, நீங்கள் முன்னைய கல்பத்திலும் பிரம்மாவின் சரீரத்திற்குள் பிரவேசித்தீர்கள். இந்நேரத்திலேயே நீங்கள் இந்த ஞானத்தைப் பெறுகின்றீர்கள். அதனை நீங்கள் மீண்டும் பெறமாட்டீர்கள். இது ஞானமும், அது பக்தியும் ஆகும். ஏறும் ஸ்திதியே ஞானத்தின் வெகுமதியாகும். ஒரு விநாடியில் நீங்கள் ஜீவன்முக்தியை பெறுகின்றீர்கள் என்று கூறப்படுகின்றது. ஜனக மன்னன் ஒரு விநாடியில் ஜீவன்முக்தி பெற்றார். ராதை, அனு ராதை (மீண்டும் ராதை ஆகுபவர்) ஆகுகின்றார் என்றொரு கூற்றும் உள்ளது. ஜனகனும் பின்னர் அனு ஜனக (மீண்டும் ஜனகன் ஆகுபவர்) அதாவது சீதையின் தந்தை ஆகுகின்றார். இந்த ஞானத்தினூடாக பல உதாரணங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் அவர்கள் எதனையும் புரிந்து கொள்வதில்லை. ஜனகன் ஒரு விநாடியில் ஜீவன்முக்தி அடைந்தார் என்று அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். ஒரேயொரு ஜனகன் மாத்திரமா ஜீவன்முக்தியை பெறுகின்றார்? அனைவருமே ஜீவன்முக்தி பெறுகின்றனர். முழு உலகமும் அதனைப் பெறுகின்றது. ‘சற்கதி’ ‘ஜீவன்முக்தி’ இரண்டும் ஒன்றேயாகும். ‘ஜீவன்முக்தி’ என்றால் இந்த இராவண இராச்சிய வாழ்க்கையிலிருந்து விடுதலை அடைதலாகும். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் எவ்வளவு சீரழிந்துள்ளீர்கள் என்பது பாபாவிற்குத் தெரியும். நீங்கள் மிகவும் சந்தோஷமற்றவர்கள் ஆகியுள்ளீர்கள். நீங்கள் இப்பொழுது சற்கதி பெறவுள்ளீர்கள். நீங்கள் முதலில் முக்தியையும் பின்னர் ஜீவன்முக்தியையும் பெறுகின்றீர்கள். நீங்கள் அமைதி தாமத்திற்கும் பின்னர் சந்தோஷ தாமத்திற்கும் செல்கின்றீர்கள். தந்தை இச்சக்கரத்தின் இரகசியங்களை உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தியுள்ளார். தந்தை கூறுகின்றார்: இந்த நேரத்தில் உலக விருட்சம் முழுமையாக உக்கியும் தமோபிரதான் ஆகியும் விட்டது. இதனாலேயே எவரும் தம்மை ஆதிசனாதன தேவிதேவதா தர்மத்திற்குரியவர்கள் என்று கருதுதில்லை. நீங்கள் ஆதிசனாதன தேவிதேவதா தர்மத்திற்குரியவர்களாக இருந்தீர்கள், ஏனெனில் தேவர்கள் தூய்மையானவர்களாக இருந்தனர். தூய்மையற்றவர்கள் எவ்வாறு தம்மை தேவர்கள் என்று அழைக்க முடியும்? இதனாலேயே ‘இவ்விகாரங்களைத் தொடர்ந்தும் துறந்துவிடுங்கள்’ என்று கூறப்படுகிறது. அரைக்கல்பமாக இவ்விகாரங்கள் உள்ளன. அவற்றை இந்த ஒரு பிறவிக்குத் துறந்திடுங்கள். எவ்வாறாயினும் இதற்கு முயற்சி தேவை. முயற்சி செய்யாது உங்களால் உலக அதிபதிகள் ஆக முடியாது. நீங்கள் தந்தையை நினைவு செய்தால் மாத்திரமே உங்களால் இராச்சிய திலகத்தை உங்களுக்கு இட்டுக் கொள்ள முடியும். அப்போதே உங்களால் இராச்சியத்திற்கான உரிமையையும் கோர முடியும். நீங்கள் எந்தளவிற்குத் தந்தையை நினைவு செய்து ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றுகின்றீர்களோ அந்தளவிற்கு நீங்கள் அரசர்களுக்கெல்லாம் அரசர் ஆகுவீர்கள். ஆசிரியர் உங்களுக்குக் கற்பிப்பதற்காக வந்துள்ளார். இது மனிதர்களில் இருந்து தேவர்கள் ஆகுவதற்கான பாடசாலையாகும். சாதாரண மனிதரில் இருந்து நாராயணனாக மாறுகின்ற கதையை அவர் உங்களுக்குக் கூறுகின்றார். இக்கதை மிகவும் பிரபல்யமானது. இதுவே அமரத்துவக் கதையென்றும், சத்திய நாராயணன் கதையென்றும், மூன்றாவது கண்ணின் கதையென்றும் கூறப்படுகின்றது. இப்பாடல் எவ்வளவு அழகானது என்று பாருங்கள். பாபா எங்களை உலக அதிபதிகள் ஆக்குகின்றார். அந்த அதிகாரத்தை எவராலும் எங்களிடம் இருந்து எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. அங்கு பூமி அதிர்ச்சி போன்ற எதுவும் இருக்க மாட்டாது. அங்கே தடைகள் என்ற கேள்விக்கும் இடமில்லை. முன்னைய கல்பத்தில் கிடைத்ததைப் போன்று அசைக்க முடியாத, பிரிவினையற்ற, தூய்மையும் சந்தோஷமும் நிறைந்த இராச்சியத்தை நீங்கள் பெறுகின்றீர்கள். 5000 வருடங்களுக்கு ஒருமுறை பாரதம் சுவர்க்கமாகின்றது. தேவர்களாக இருந்த நீங்கள் 84 பிறவிகளை எடுத்த பின்னர், என்னவாகின்றீர்கள் என்பதை அறிவீர்கள். இப்பொழுது நீங்கள் தேவர்கள் ஆகவுள்ளீர்கள். இதுவே சுயதரிசனச் சக்கரதாரி ஆகுதல் எனப்படுகின்றது. அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை, தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. இராச்சிய திலகத்தை உங்களுக்கு இட்டுக்கொள்வதற்கு, நினைவு செய்வதற்கு முயற்சி செய்யுங்கள். விகாரங்கள் அனைத்தையும் துறந்திடுங்கள்.
2. தந்தை பிரம்மாவைப் போன்று சாதாரணமாகவும் மறைமுகமாகவும் இருங்கள். வெளிப்பகட்டு எதனையும் கொண்டிருக்காதீர்கள். உங்கள் எதிர்கால இராச்சியத்தின் போதையைப் பேணுங்கள்.

ஆசீர்வாதம்: நீங்கள் “சகபாடியும், பற்றற்ற பார்வையாளரும்” என்ற விழிப்புணர்வினால் சகல சக்திகளாலும் நிறைந்திருந்து, சகல பந்தனங்களிலிருந்தும் விடுபட்டவர் ஆகுவீர்களாக. சகல சக்திகளாலும் நிறைந்திருந்து, தங்கியிருப்பதிலிருந்து விடுபட்டிருப்பதற்கு, இரு வார்த்தைகளை நினைவில் வைத்திருங்கள்: பற்றற்ற பார்வையாளரும், சகபாடியும். இவ்வாறு செய்வதனால், பந்தனத்திலிருந்து விடுபட்டிருக்கும் ஸ்திதியை விரைவாகவே நீங்கள் விருத்திசெய்துகொள்வீர்கள். சர்வசக்திவான் தந்தையின் சகவாசத்தை நீங்கள் கொண்டிருக்கும்போது, இயல்பாகவே நீங்கள் சகல சக்திகளையும் பெறுவீர்கள், ஒரு பற்றற்ற பார்வையாளராக முன்னேறிச் செல்லும்போது எந்தவொரு பந்தனத்திலும் சிக்கிக்கொள்ள மாட்டீர்கள். பெயரளவில் மாத்திரமே சரீரத்தில் இருக்கும் பயிற்சியை அதிகரிப்பீர்கள். உங்களுடைய செயல்களைச் செய்யுங்கள், அதன் பின்னர் ஒரு பற்றற்ற பார்வையாளர் ஆகிவிடுங்கள்.

சுலோகம்: தூய்மையின்மைக்கும், தூய்மைக்கும் இடையில் போராட்டம் இருக்கும்போது, நீங்கள் ஒரு பிராமணராக இருப்பதற்குப் பதிலாக, ஒரு சத்திரியர்(போர்வீரர்) ஆகிவிடுகின்றீர்கள்.

ஓம் சாந்தி